

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.846 van 9 februari 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:
de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXdie verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 1 september 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 augustus 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAHOUSSE, die loco advocaat S. PAPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van Arabische Taaisha origine en afkomstig van Nyala, Zuid-Darfur.

Op 16 juli 2007 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) die op 11 februari 2008 door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat op 21 mei 2008 werd verworpen met toepassing van artikel 39/59, §2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980. Op 26 juni 2008 diende u een tweede asielaanvraag in. U verklaart sinds uw aankomst in België niet te zijn teruggekeerd naar Soedan. Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legt u een uittreksel uit het geboorteregister neer dat u door uw oom (l. H. l.) werd opgestuurd en waaruit blijkt dat u in Nyala zou geboren zijn. Voorts hebt u al meer dan 4 maanden geen nieuws meer van uw gezin. Uw oom vertelde u dat ze niet

meer thuis zijn en dat niemand weet waar ze zijn. U bent er van overtuigd dat ze ontvoerd werden door (M. A. H.). Voor het overige blijft u bij de eerder door u in het kader van uw eerste asielaanvraag afgelegde verklaringen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft de door u aangehaalde elementen voor uw tweede asielaanvraag dient te worden opgemerkt dat u bij de eerder door u in het kader van uw eerste asielaanvraag afgelegde verklaringen blijft (gehoorverslag CGVS, p. 7). Ter staving van de eerder door u aangehaalde feiten legt u een uittreksel uit het geboorteregister neer waaruit blijkt dat u in Nyala zou geboren zijn. In het kader van uw eerste asielaanvraag werd echter reeds geoordeeld dat geen geloof kan gehecht worden aan uw afkomst uit Nyala - en de Darfur-regio in het algemeen -, noch aan de problemen die u er beweert te hebben ondervonden, met name uw gedwongen rekrutering tot de Janjaweed milities door uw vader en (M. A. H.). Het door u neergelegde uittreksel uit het geboorteregister toont weliswaar aan dat u in Nyala geboren bent, maar is geenszins van aard de twijfels omtrent uw (recent) verblijf in Nyala op het ogenblik van de door u gesitueerde feiten te herstellen, laat staan het vastgesteld ongeloofwaardig karakter van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Omtrent de beweerde ontvoering van uw gezin dient vastgesteld te worden dat het louter een vermoeden uwentwege betreft, waarvoor u geen enkel stavingselement bijbrengt. Bovendien linkt u deze ontvoering aan de eerder door u in het kader van uw eerste asielaanvraag ingeroepen problemen (gehoorverslag CGVS, p. 6-7), waar zoals reeds vermeld geen geloof aan kan worden gehecht.

Wat uw beweerde afkomst uit het conflictgebied Darfur betreft, dient opgemerkt te worden dat uit uw totaal gebrekkige kennis van het conflict in Darfur (zie beslissing CGVS van 11 februari 2008) blijkt dat u de voorbije jaren - minstens sinds het begin van het conflict - helemaal niet in de regio verbleef. Als enig argument tegen een eventueel verblijf buiten Darfur, bijvoorbeeld in Khartoum, haalde u bovendien enkel uw beweerde problemen met (M. A. H.) aan. Zijn “leger” zou meer bepaald in heel Soedan actief is en u er overal kunnen vinden (gehoorverslag CGVS, p. 7). Zoals reeds vermeld kan echter geen geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen met (M. A. H.). In casu is dan ook geen enkel gegeven voorhanden dat toelaat te oordelen dat het voor u, als lid van een Arabische stam, onredelijk zou zijn zich buiten Darfur te vestigen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit “vrees voor vervolging” in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères*

à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève. Hij beweert van bij de aanvang van de procedure een afdoend en gedetailleerd feitenrelaas naar voor te hebben gebracht.

Verzoeker stelt dat hij wel degelijk afkomstig is van Niyala en Darfur. Dit wordt bewezen door de voorlegging van het uittreksel van zijn geboorteakte.

Tevens werd hij wel degelijk tegen zijn wil opgeroepen om toe te treden tot de Janjaweed milities, ter staving waarvan hij verwijst naar het feitenrelaas.

Gelet op het voorgaande zou verzoeker voldoen aan de voorwaarden van vernoemd artikel 1, A (2). Minstens zou hij het voordeel van de twijfel genieten, zodat het statuut van vluchteling aan hem dient te worden toegekend.

3.2. De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de reglementair bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In zoverre een onderzoek van de door verzoeker aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is. Derhalve kan enkel worden ingegaan op het middel voor zover het betrekking heeft op de beoordeling van de nieuwe gegevens.

In casu werd gedurende verzoekers eerste asielprocedure vastgesteld dat (i) er geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde afkomst van Darfur, terwijl de door hem aangehaalde problemen zich daar situeren (ii) hij bovendien uiterst vage en incoherente verklaringen aflegde betreffende de reden van zijn beweerde gedwongen rekrutering tot de Janjaweed-milities, zodat hij zijn ingeroepen vluchtmotief niet aannemelijk maakte (iii) hij geen enkel begin van bewijs bijbracht omtrent zijn ingeroepen vervolgingsfeiten noch omtrent zijn identiteit en reisweg (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 2).

Verzoekers bewering omtrent de ontvoering van zijn gezin wordt niet gestaafd en betreft een loutere veronderstelling gebaseerd op het feit dat hij sedert vier of vijf maanden geen nieuws gehad heeft van zijn gezin (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p.6). Bovendien is het bevreemdend dat hij minder dan een maand voor het gehoor bij het CGVS, bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ), met geen woord repte over deze ontvoering (ibid., stuk 7, nr.36).

Het in onderhavige procedure bijgebrachte uittreksel van het geboorteregister doet geen afbreuk aan de tijdens verzoekers eerste asielaanvraag gedane vaststellingen omtrent de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas noch aan het feit dat hij geen begin van bewijs bijbrengt omtrent zijn ingeroepen vervolgingsfeiten of omtrent zijn reisweg.

Verzoekers bewering dat de geboorteakte wel degelijk zijn afkomst bewijst, is geenszins afdoende om de bestreden motivering te weerleggen waar deze met recht stelt dat het bijgebrachte document hoogstens aantoonde dat hij is geboren in Niyala, maar niet van aard is om de twijfels omtrent zijn (recent) verblijf aldaar op het ogenblik van de door hem aangehaalde feiten te herstellen, laat staan het ongeloofwaardige karakter van de ingeroepen vervolgingsfeiten.

Daargelaten dat het bevreemdend is dat het bijgebrachte uittreksel uit het geboorteregister werd uitgereikt in en het werd gecertificeerd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken

(administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p.3) stelt de Raad tevens vast dat de geloofwaardigheid van dit document wordt ondergraven door verzoekers verklaringen. Zo legde hij tijdens zijn eerste asielaanvraag tegenstrijdige verklaringen af omtrent het al dan niet bezitten van een geboorteakte en identiteitskaart. Verzoeker, die het bijgebrachte uittreksel van het geboorteregister als zijn geboorteakte bestempelt, verklaarde in juli 2007 bij DVZ, ondanks dat hij deze geboorteakte in 2005 zou hebben afgehaald in Khartoum, dat hij enkel een identiteitskaart had die hij thuis in Soedan achterliet (administratief dossier, map eerste asielaanvraag, stuk 8, nr.21). Bij het CGVS verklaarde hij, in strijd met het voormelde, dat hij enkel een geboorteakte had maar geen identiteitskaart (ibid., stuk 3, p.10-11).

Verzoekers verklaringen tijdens zijn tweede asielaanvraag omtrent de wijze waarop hij zijn geboorteakte bekam zijn manifest strijdig met zowel zijn hoger geciteerde en tijdens zijn eerste asielaanvraag afgelegde verklaringen bij DVZ als bij het CGVS. Hij verklaarde immers dat hij zijn geboorteakte in Khartoum ging halen, met zijn identiteitskaart en paspoort. Verzoekers oom zou voor hem een visum hebben geregeld en gezegd hebben dat verzoeker een identiteitskaart en paspoort moest vragen. Verzoeker zou vervolgens naar Khartoum gegaan zijn, moest eerst een geboorteakte hebben en kreeg daarna een identiteitskaart en een paspoort, doch hij zou uiteindelijk niet hebben gereisd omwille van een ziekte. Even verder preciseerde hij dat zijn identiteitskaart en paspoort bij zijn echtgenote zijn (administratief dossier, map tweede asielaanvraag, stuk 3, p.4-5, p.8).

Gelet op hetgeen voorafgaat is verzoeker er geenszins in geslaagd zijn tijdens de eerste asielprocedure teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen en kan in zijn hoofde geen gegronde vrees worden aangenomen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoeker voldoet niet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Het eerste middel is ongegrond.

4.1. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Hij stelt dat hem bij terugkeer naar Darfur foltering en andere onmenselijke en vernederende behandelingen te wachten staan door zijn vader, de Sjeik en de militie, waarbij hij verwijst naar zijn asielrelaas.

Bovendien is de situatie in Darfur nog steeds onveilig en is het politieke klimaat zeer instabiel en gespannen. Gewapende conflicten zijn dagelijkse kost, terreur en dreiging maken de situatie onveilig en de criminaliteit in *Libanon* (sic) neemt toe. Ter bevestiging verwijst verzoeker naar het bij het verzoekschrift gevoegde reisadvies inzake Soedan.

Hij maakt aanspraak op de subsidiaire bescherming overeenkomstig voornoemd artikel 48/4.

4.2. Hoger werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde recente afkomst uit Darfur noch aan zijn voorgehouden asielrelaas. Derhalve is verzoekers verwijzing naar dit relaas en de algemene situatie geenszins dienstig om in zijn hoofde een reëel risico aan te tonen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980 en dient hem de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 februari 2009 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.